

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 901

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2016

SUMAR

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 481 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal..... 2–5

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

Lista semnelor electorale, depuse și admise, potrivit legii, la Biroul Electoral Central de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2016 6–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 481**

din 30 iunie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 3
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Asociația Religioasă Centrul Creștin Timișoara în Dosarul nr. 4.000/30/2010* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.537D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Dan Surianu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată și să se constate că prevederile criticate supuse controlului de constituționalitate sunt contrare art. 16 și art. 29 din Constituție. Astfel, susține că dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevăd scutirea de la plata impozitelor aferente lăcașelor de cult, aparținând cultelor religioase, creează o discriminare pozitivă în favoarea adeptilor sau practicanților cultelor religioase în raport cu cei ce își exercită credința în asociațiile religioase sau alte forme asociative, astfel cum sunt prevăzute de legea cultelor.

4. Totodată, arată că textul de lege criticat, chiar de la adoptarea în anul 2003, a fost în discordanță cu prevederile Constituției, context în care precizează că deși Legea cultelor nr. 489/2006 a apărut ulterior, totuși ființau asociații religioase ce vizau același lucru, și anume polarizau în jurul lor persoane a căror credință religioasă rezona la fel. Or, menținându-se reglementarea care prevede o scutire de la plata impozitelor pentru cei ce practicau cultele religioase, raportat la cei care sunt organizați altfel, se ajunge la situația în care fiecare membru sau practicant trebuie să suporte sumele de bani aferente plății impozitelor, ceea ce îngrădește sau împiedică, într-o oarecare măsură, libertatea de exprimare religioasă. În continuare, prezintă situația concretă a speței și susține că cel mai important lăcaș de cult al asociației religioase riscă să fie executat silit de direcția fiscală tocmai ca urmare a faptului că nu s-au plătit taxele și impozitele aferente, interpretându-se într-un

anumit fel legea, fapt ce poate duce la pierderea celui mai important activ, respectiv pierderea locului în care se desfășurau ritualurile religioase ale asociației, aspect ce se răsfrânge asupra practicanților acestei forme de exprimare religioasă. Condiționarea deținerii în patrimoniu a unui lăcaș de cult de existența sumelor de bani aferente impozitelor și taxelor, raportat la împrejurarea că, în ceea ce privește cultele religioase, acestora nu le este aplicat acest sistem juridic, duce la existența unei discriminări și la îngrădirea exprimării religioase.

5. Totodată, precizează că actualul Cod fiscal include și asociațiile religioase în cadrul organizațiilor scutite de la plata acestui impozit, context în care își arată surprinderea față de punctul de vedere al Guvernului, menționând că Secretariatul de Stat pentru Culte a sprijinit demersul în adoptarea actualei soluții legislative. În final, depune concluzii scrise.

6. Ministerul Public arată că scutirea de la plata impozitelor aferente clădirilor aparținând cultelor religioase recunoscute de lege este reglementată de Codul fiscal. În ceea ce privește calitatea de cult religios recunoscut de stat, aceasta se dobândește prin hotărâre de Guvern ce se publică în Monitorul Oficial al României. Drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut de către stat se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii de Guvern de recunoaștere. În consecință, cultul religios are posibilitatea să solicite recunoașterea sa prin lege. În final, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.000/30/2010*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Asociația Religioasă Centrul Creștin Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de anulare a unor dispoziții/decizii de impunere privind creanțe datorate bugetului local.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în măsura în care acestea sunt interpretate în sensul că reglementează doar situația clădirilor aparținând cultelor religioase recunoscute în România sau componentelor locale ale acestora, nu și a celor aparținând asociațiilor religioase constituite în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor. Astfel, precizează că o astfel de interpretare produce „un conflict între

textul de lege criticat și mai multe prevederi constituționale”, conducând în mod indirect la un dezechilibru social prin discriminarea persoanelor practice a formelor de organizare religioasă asociativă de tip pre-cult, față de cele aparținând cultelor religioase. Totodată, arată că varianta textului de lege criticat, prin efectele pe care le produce asupra asociațiilor religioase (ce au luat naștere odată cu adoptarea Legii cultelor în anul 2006), tinde să încalce și prevederile art. 29 din Constituție, deoarece suprafiscalizarea asociațiilor religioase se răsfrânge asupra practicanților acestor asociații, care, contribuind cu sume mai mari pentru menținerea existenței asociației religioase, sunt obstrucționați în manifestarea liberă a credinței religioase, aspect ce se traduce prin descurajarea acestor forme asociative. Or, rațiunea pentru care legiuitorul a gândit scutirea de la plata impozitului a imobilelor ce prin destinație deservesc drept lăcașuri de cult a fost tocmai aceea de a garanta libertatea de exprimare religioasă, împrejurare ce, în contextul actual de după apariția legii cultelor și înființarea asociațiilor religioase și fără a se actualiza și conținutul Codului fiscal, tinde să transforme sensul inițial dat acestui text de lege.

9. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că stabilirea prin lege a obligației de plată a anumitor impozite sau taxe, precum și a eventualelor scutiri de plată este resortul exclusiv al legiuitorului. În același sens, legea poate prevedea domeniile, activitățile, veniturile sau categoriile de persoane scutite de la plata impozitelor ori a taxelor locale. Stabilirea obligației de plată a impozitelor și a taxelor locale, precum și scutirea de la plată a unor impozite sau taxe pentru anumite bunuri ori venituri sau pentru anumite categorii de contribuabili se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată, mai întâi, că nemulțumirile autoarei excepției de neconstituționalitate nu constituie veritabile motive de neconstituționalitate, acestea vizând modul în care autoritatea fiscală a interpretat și a aplicat prevederile legale criticate. Or, controlul unei eventuale aplicări greșite a legii de către organele fiscale, concretizată într-o decizie de impunere, nu ține de resortul contenciosului constituțional, Curtea neputând analiza temeinicia acestui act. Partea care se consideră vătămată are, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, posibilitatea contestării acestui act în fața organului emitent, iar ulterior în fața instanței de judecată. În acest context precizează că instanța de contencios constituțional a statuat că, potrivit competențelor sale, aceasta asigură, pe calea controlului de constituționalitate, supremația Constituției în sistemul juridic normativ, nefiind competentă să cenzureze legalitatea unor hotărâri judecătorești sau să constate că acestea sunt lipsite de efecte juridice.

12. În ceea ce privește stabilirea obligației de plată a anumitor impozite și taxe, precum și a eventualelor scutiri, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că acest aspect reprezintă apanajul puterii legislative, cu condiția ca aceste reglementări să se aplice în mod uniform pentru situații egale. Cu privire la pretinsa discriminare, invocată de

autoarea excepției de neconstituționalitate, menționează că, prin dispozițiile Codului fiscal, facilitățile se aplică numai cultelor recunoscute în România, precum și componentelor locale ale acestora, pentru clădirile, care, prin destinația lor constituie lăcașuri de cult, astfel încât nu se poate reține situația de inegalitate între aceste culte și asociațiile religioase, deoarece, conform jurisprudenței Curții Constituționale, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

13. Referitor la criticile privind încălcarea prevederilor art. 29 alin. (1) din Constituție, arată că acestea nu pot fi reținute, întrucât Legea fundamentală face vorbire de culte, nu și de asociații religioase. Potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, cultele recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Asociațiile religioase sunt persoane juridice de drept privat, iar calitatea de cult recunoscut de stat se dobândește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Secretariatului de stat pentru culte, de către asociațiile religioase care, prin activitatea și numărul lor de membri, oferă garanții de durabilitate, stabilitate și interes public. Drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de recunoaștere a acestuia.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, care au următorul cuprins: „(1) *Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru: [...]*

3. *clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice.*”

17. Curtea observă că dispozițiile Legii nr. 571/2003 au fost abrogate prin Legea nr. 227/2015 — Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a

exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate.

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 29 alin. (1) cu privire la libertatea conștiinței.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia formulează critici asupra prevederilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin prisma unei pretinse discriminări ce ar institui-o aceste dispoziții legale între cultele religioase recunoscute în România sau componentele locale ale acestora și asociațiile religioase constituite în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014. Discriminarea constă în faptul că numai asupra clădirilor care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice nu se percepe impozit, aspect ce ar conduce și la o încălcare a prevederilor constituționale cu privire la libertatea conștiinței.

20. Potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, „Structurile religioase cu personalitate juridică reglementate de prezenta lege sunt cultele și asociațiile religioase, iar structurile fără personalitate juridică sunt grupările religioase” [art. 5 alin. (2) din Legea nr. 489/2006]. Astfel, cultele recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Ele se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale Legii nr. 489/2006, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice. De asemenea, sunt persoane juridice și părțile componente ale cultelor, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în acestea [art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006]. Gruparea religioasă este forma de asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care, fără nicio procedură prealabilă și în mod liber, adoptă, împărtășesc și practică o credință religioasă [art. 6 alin. (1) din Legea nr. 489/2006]. Asociația religioasă este persoana juridică de drept privat, constituită în condițiile prezentei legi, formată din persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă [art. 6 alin. (2) din Legea nr. 489/2006].

21. Potrivit art. 40 din Legea nr. 489/2006, libertatea religioasă se poate exercita și în cadrul asociațiilor religioase, care sunt persoane juridice alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români sau rezidenți în România, care se asociază în vederea manifestării unei credințe religioase. Asociația religioasă dobândește personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor religioase, care se instituie la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul. Oricare dintre asociați, pe baza împuternicirii date de ceilalți, poate formula o cerere de înscriere a asociației în Registrul asociațiilor religioase [art. 40 alin. (1) din Legea nr. 489/2006]. În temeiul art. 42 din Legea nr. 489/2006, în termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 41 alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor religioase. Odată cu efectuarea înscrierii, încheierea prin care s-a dispus înscrierea se comunică, din oficiu, organului financiar local în a cărui rază teritorială se află sediul asociației religioase,

pentru evidența fiscală, cu menționarea numărului de înscriere în Registrul asociațiilor religioase.

22. Totodată, potrivit art. 6 alin. (3) din Legea nr. 489/2006, „o asociație religioasă poate deveni cult în condițiile prezentei legi”. Astfel, Legea nr. 489/2006 conține o secțiune, secțiunea 2 „Recunoașterea calității de cult”, în care este reglementată procedura prin care se dobândește calitatea de cult recunoscut de stat. Această calitate se obține prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Culte, de către asociațiile religioase care, prin activitatea și numărul lor de membri, oferă garanții de durabilitate, stabilitate și interes public [art. 18 alin. (1) din Legea nr. 489/2006]. În conformitate cu prevederile art. 19 și art. 20 din Legea nr. 489/2006, asociația religioasă care solicită recunoașterea calității de cult va formula o cerere în acest sens la Secretariatul de Stat pentru Culte, însoțită de documentația prevăzută de lege [...], iar în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, Secretariatul de Stat pentru Culte înaintează Guvernului documentația de recunoaștere a cultului, însoțită de avizul său consultativ, întocmit pe baza documentației depuse. În termen de 60 de zile de la primirea avizului, Guvernul se pronunță asupra cererii, prin hotărâre de recunoaștere sau de respingere motivată, hotărâre ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de recunoaștere a acestuia.

23. Referitor la excepția de neconstituționalitate, din examinarea prevederilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, Curtea observă că acestea fac parte din titlul IX: „Impozite și taxe locale”, capitolul II „Impozitul și taxa pe clădiri” și prevăd faptul că impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice, așadar, instituie o scutire de la plata impozitului datorat pentru anumite clădiri.

24. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, Curtea reține că, astfel cum a statuat, de principiu, în jurisprudența sa, violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996).

25. Or, din examinarea prevederilor criticate reiese că acestea se aplică în mod egal tuturor celor ce se află în ipoteza dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fără discriminări, respectiv vizează scutirea de impozit pentru toate clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice.

26. De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 5 alin. (4) din Legea nr. 489/2006, în activitatea lor, cultele, asociațiile religioase și grupările religioase au obligația să respecte Constituția și legile țării și să nu aducă atingere securității publice, ordinii, sănătății și moralei publice, precum și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Având în vedere jurisprudența sa cu privire la aplicarea drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Constituție, Curtea, prin Decizia

nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 539 din 20 iulie 2015, paragraful 27, a statuat că exigențele unor drepturi sau libertăți fundamentale se aplică și în privința persoanelor juridice, în măsura în care conținutul lor normativ este compatibil cu natura, specificul și particularitățile care caracterizează regimul juridic al persoanei juridice. Or, Curtea constată că aceste considerente de principiu se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește îndatoririle fundamentale, spre exemplu contribuțiile financiare, prevăzute la art. 56 din Constituție, potrivit căruia cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice. În ceea ce privește scutirea de la plata unor astfel de contribuții financiare, Curtea observă că, în acord cu jurisprudența sa în materia instituirii sau scutirii de la plata unor taxe și impozite, spre exemplu Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999, exceptarea, prin lege, de la plata unor impozite și taxe a unor categorii de persoane fizice ori juridice sau a anumitor activități sau bunuri nu poate să fie considerată, prin ea însăși, ca neconstituțională. Dimpotrivă, exceptarea de la impozite și taxe ori stabilirea unor reduceri în această materie reprezintă o practică legislativă curentă care corespunde fie necesității de ocrotire a unor subiecte de drept, fie unor rațiuni economice.

27. Din motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate se desprinde concluzia că aceasta dorește și o interpretare, respectiv o completare a prevederilor art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 în sensul extinderii scutirii prevăzute de aceste dispoziții și pentru alte clădiri aparținând asociațiilor religioase, altele decât cele prevăzute de textul criticat. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, dispozițiile constituționale ale art. 61 alin. (1) statuând cu privire la rolul

Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. De aceea, chiar dacă omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet al acestora ar fi reale, de principiu, suplینirea lipsei de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale. În ceea ce privește modul de interpretare a normelor legale, potrivit jurisprudenței sale constante, acesta este atributul instanțelor de judecată sau a autorităților publice îndrituite cu aplicarea legii și nu intră în sfera contenciosului constituțional.

28. De altfel, Parlamentul, în virtutea prerogativelor sale constituționale și având în vedere opțiunea privind posibilitatea acordării unor facilități fiscale statuate la art. 44 alin. (1) din Legea nr. 489/2006, care prevede că „*Asociațiile religioase beneficiază de facilități fiscale legate de activitatea lor religioasă, în conformitate cu Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*”, prin Legea nr. 227/2015 — Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, a instituit măsura scutirii de la plata impozitelor/taxelor pe clădiri și pentru asociațiile religioase, astfel că, potrivit art. 456 alin. (1) lit. d) din această lege, „*clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice*”.

29. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

30. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) cu privire la libertatea conștiinței, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece prevederile criticate nu reglementează aspecte cu privire la libertatea gândirii, a opiniilor sau a libertății credințelor religioase, ci stabilesc măsuri și facilități fiscale, respectiv scutirea de la plata impozitelor sau taxelor pentru anumite clădiri.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Religioasă Centrul Creștin Timișoara în Dosarul nr. 4.000/30/2010* Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA SENATULUI ȘI A CAMEREI DEPUTAȚILOR DIN ANUL 2016

L I S T A

**semnelor electorale, depuse și admise, potrivit legii,
la Biroul Electoral Central de către partidele politice,
alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile
cetățenilor aparținând minorităților naționale la alegerile
pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2016*)**

1. Partidul Național Liberal
2. Alianța Electorală „Alternativa Națională 2016”
3. Uniunea Elenă din România
4. Forumul Democrat al Germanilor din România
5. Uniunea Bulgară din Banat — România
6. Uniunea Culturală a Rutenilor din România
7. Asociația Liga Albanezilor din România
8. Asociația Macedonenilor din România
9. Asociația Italienilor din România — RO. AS.IT.
10. Uniunea Democrată Turcă din România
11. Uniunea Armenilor din România
12. Comunitatea Rușilor Lipoveni din România
13. Uniunea Sârbilor din România
14. Federația Comunităților Evreiești din România
15. Uniunea Democrată Maghiară din România
16. Uniunea Polonezilor din România
17. Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România
18. Partidul Alianța Liberalilor și Democraților
19. Asociația Partida Romilor „PRO-EUROPA”
20. Partidul Social Democrat
21. Uniunea Croaților din România
22. Partidul Gălățenilor
23. Partidul Mișcarea Populară
24. Partidul România Unită
25. Alianța Noastră România
26. Partidul Românilor de Pretutindeni
27. Partidul Puterii Umaniste (Social-Liberal)
28. Partidul Verde
29. Partidul Socialist Român
30. Partidul România Mare
31. Partidul Republican din România
32. Partidul „Blocul Unității Naționale”
33. Partidul Vrancea Noastră
34. Partidul Ecologist Român
35. Partidul Romilor Democrați
36. Partidul Platforma Acțiunea Civică a Tinerilor
37. Partidul Uniunea Salvați România

---

*) Semnele electorale sunt reproduse în facsimil.

1. Semnul electoral
Partidul Național Liberal

2. Semnul electoral
Alianța Electorală „Alternativa Națională 2016”

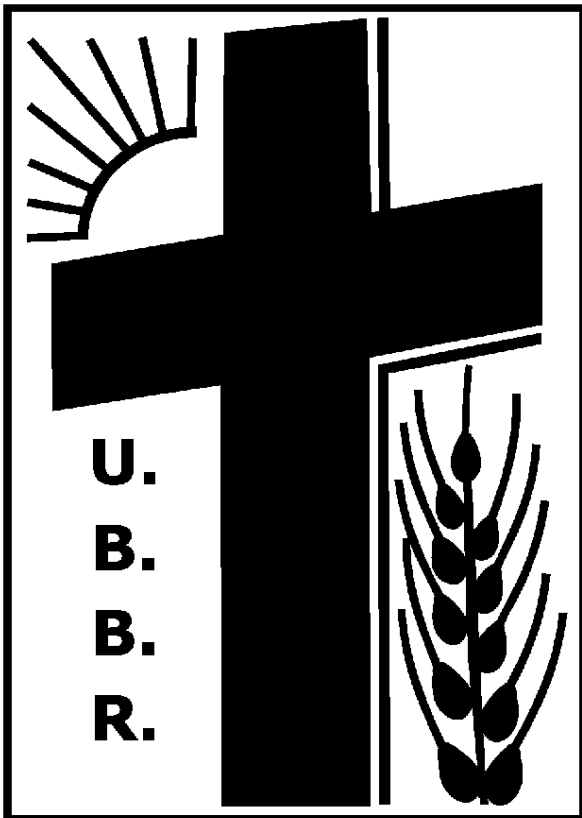
3. Semnul electoral
Uniunea Elenă din România

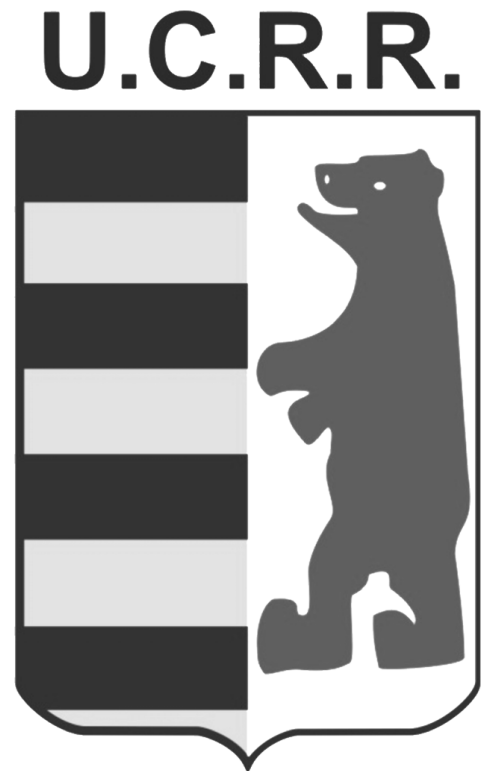
4. Semnul electoral
Forumul Democrat al Germanilor din România

5. Semnul electoral
 Uniunea Bulgară din Banat — România

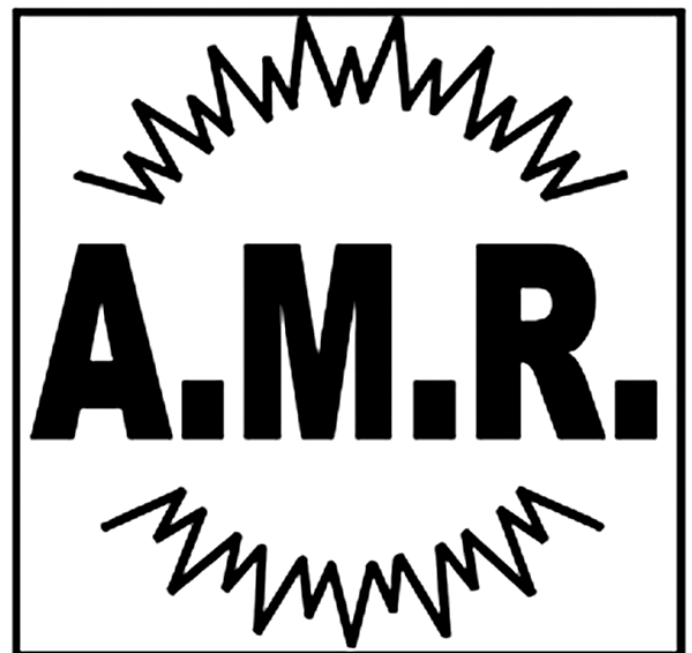
6. Semnul electoral
 Uniunea Culturală a Rutenilor din România

7. Semnul electoral
 Asociația Liga Albanezilor din România

8. Semnul electoral
 Asociația Macedonenilor din România

9. Semnul electoral
Asociația Italianilor din România — RO.AS.IT.

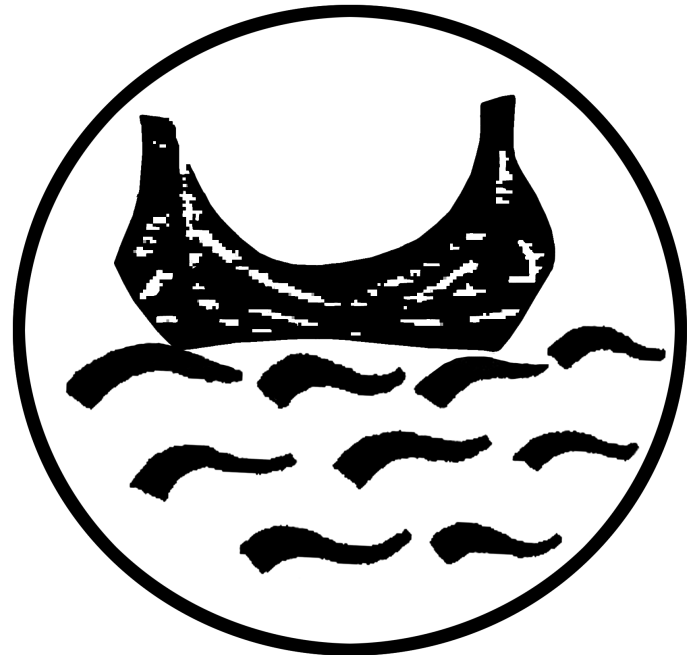
10. Semnul electoral
Uniunea Democrată Turcă din România

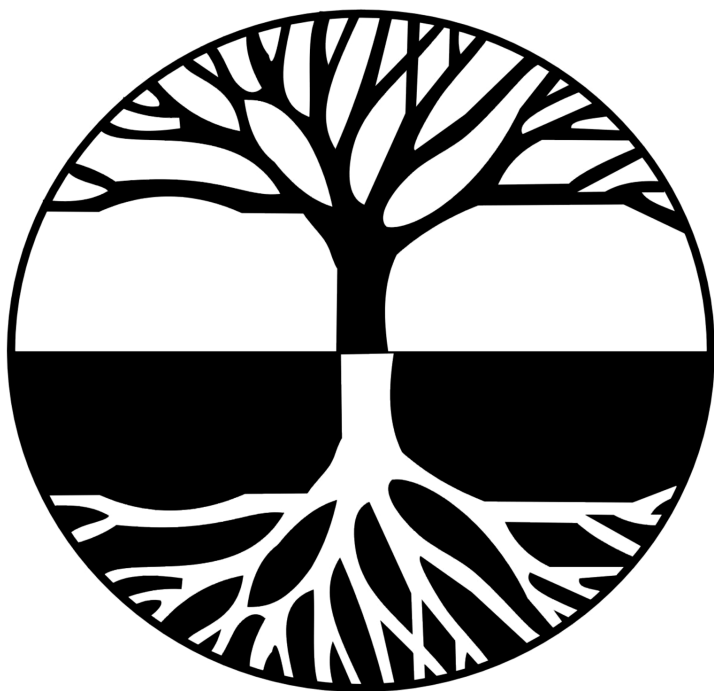
11. Semnul electoral
Uniunea Armenilor din România

12. Semnul electoral
Comunitatea Rușilor Lipoveni din România

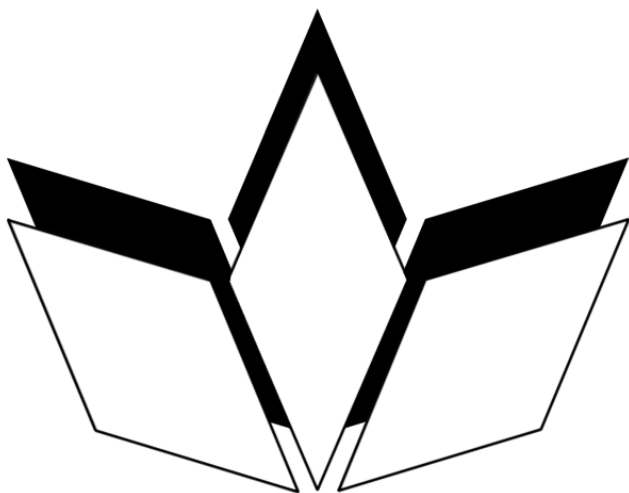
13. Semnul electoral
Uniunea Sârbilor din România

14. Semnul electoral
Federația Comunităților Evreiești din România

15. Semnul electoral
Uniunea Democrată Maghiară din România

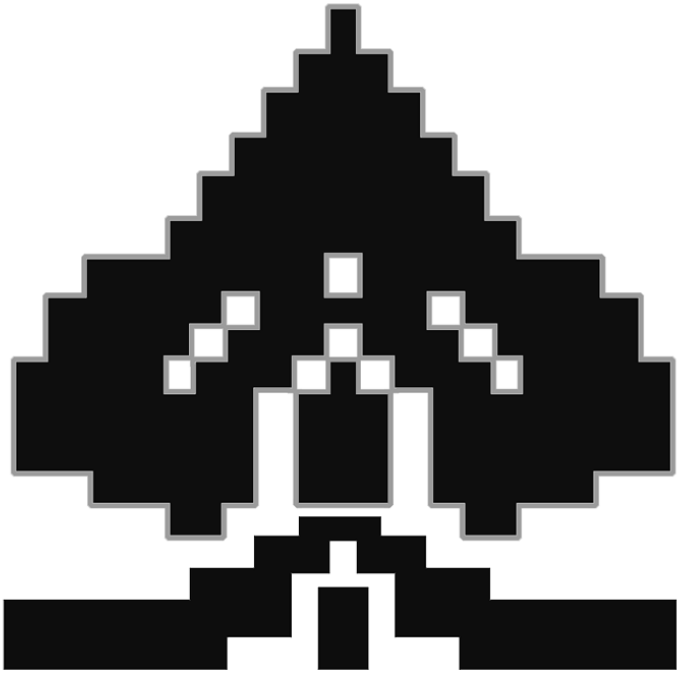

16. Semnul electoral
Uniunea Polonezilor din România

17. Semnul electoral

Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România

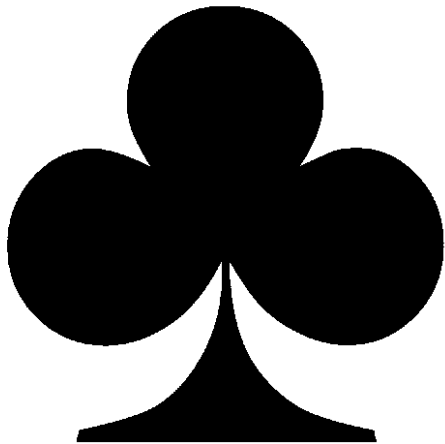
18. Semnul electoral

Partidul Alianța Liberalilor și Democraților

19. Semnul electoral

Asociația Partida Romilor „PRO-EUROPA”

20. Semnul electoral

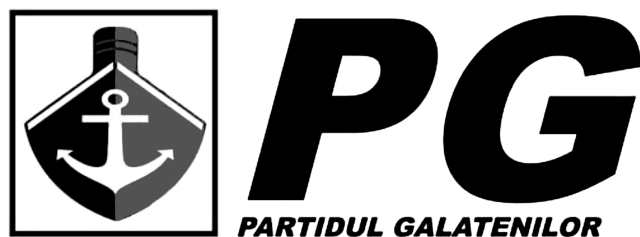
Partidul Social Democrat

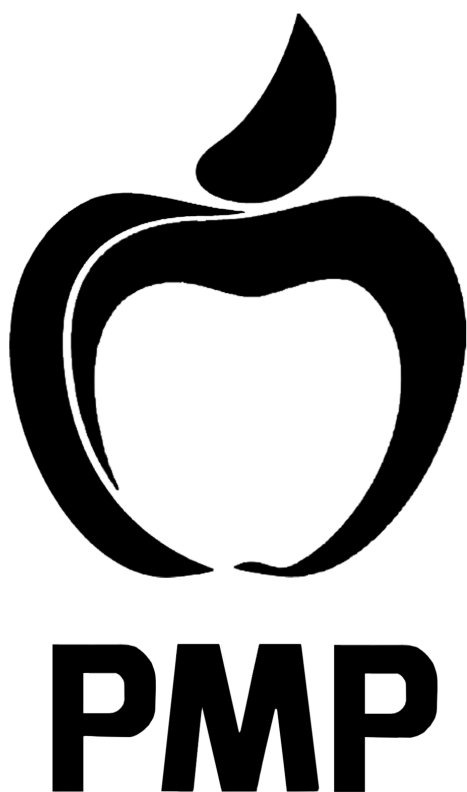
21. Semnul electoral
Uniunea Croaților din România

22. Semnul electoral
Partidul Gălățenilor

23. Semnul electoral
Partidul Mișcarea Populă

24. Semnul electoral
Partidul România Unită

25. Semnul electoral
Alianța Noastră România

26. Semnul electoral
Partidul Românilor de Pretutindeni

27. Semnul electoral
Partidul Puterii Umaniste (Social-Liberal)

28. Semnul electoral
Partidul Verde

29. Semnul electoral
Partidul Socialist Român

30. Semnul electoral
Partidul România Mare

PRM

31. Semnul electoral
Partidul Republican din România

32. Semnul electoral
Partidul „Blocul Unității Naționale”

33. Semnul electoral
Partidul Vrancea Noastră

34. Semnul electoral
Partidul Ecologist Român

35. Semnul electoral
Partidul Romilor Democrați

P.R.D.

36. Semnul electoral
Partidul Platforma Acțiunea Civică a Tinerilor

37. Semnul electoral
Partidul Uniunea Salvați România

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

